

حسین خلیلی
گروه ورزش

یاسین بونو:

از این دستاورد خوشحالم و آن را به مردم مراکش، خانواده و ولید زکراکی تقدیم می‌کنم که به من این فرصت را داد تا در جام جهانی شرکت کنم. ما این ذهنیت را داریم که تا آخر رقابت کنیم و بجنگیم. به نیمه نهایی رسیدیم و همه چیز در اختیار ماست.

سفیان امرابات:

واقعا باورنکردنی است. من بسیار افتخار می‌کنم. حضور ما در نیمه نهایی جام جهانی مانند یک رویاست. ما هزار درصد توان مان را گذاشتیم و برای کشور و مردم مان جنگیدیم و با جان و دل بازی کردیم. این تیم و کادرفنی، شایسته احترام هستند.

اسم و خاطره اولین‌ها همیشه در ذهن‌ها باقی می‌ماند. حالا جام جهانی ۲۰۲۲ قطر با هر نتیجه‌ای تمام شود، نام یک تیم برای همیشه در خاطره فوتبالی‌ها می‌ماند. حالا در تاریخ جام‌های جهانی ثبت شده که مراکش به اولین تیم آفریقایی تبدیل شد که توانسته به مرحله نیمه نهایی این جام برسد. مسیری هم که این تیم برای تاریخ‌سازی طی کرده، در نوع خودش منحصر بفرد است. شیرهای اطلس تا اینجا بلژیک، اسپانیا و پرتغال را شکار کرده‌اند و حالا باید منتظر ماند و دید بازی شان با فرانسه چه نتیجه‌ای به همراه دارد. نوع بازی و شادی بازیکنان مراکش بعد از هر بازی، نشان از همدلی و باوری است که انگار در تک‌تک آنها نهادینه شده است. در این میان، نمی‌توان از نقش ولید زکراکی، سرمربی مراکش در شکل دهی این حس و حال به راحتی گذشت. صحبت‌های او در کنفرانس خبری بعد از شکست

پرتغال به خوبی این وضعیت را نشان می‌دهد. او در این باره گفت: « زمانی که عشق و ایمان داشته باشید، مطمئناً موفق می‌شوید و بازیکنانم به خوبی این را نشان دادند. بعد از شکست دادن تیم‌های بزرگ، خیلی‌ها در اروپا گفتند این یک معجزه است. اما من آن را معجزه نمی‌دانم بلکه نتیجه تلاش و سخت‌کوشی ماست. وقتی فیلم «راکی بالبوآ» را می‌دیدیم، همه می‌خواستیم از او حمایت کنیم. با قاطعیت می‌گویم که ما راکی بالبوآ جام جهانی هستیم». هیجان این بازی آنقدر زیاد بود که خود زکراکی از شوق و احساس، به گریه افتاد. خودش در این باره می‌گوید: این اولین بار است که در پایان یک بازی گریه می‌کنم اما رسیدن به نیمه نهایی جام جهانی اتفاقی است که باعث می‌شود احساساتی شوید. آن چه در بازی مراکش و پرتغال بیش از همه به چشم می‌آمد، سر و صدای کرکننده هواداران مراکشی بود. آنها در طول ۹۰ دقیقه هر بار که توپ در اختیار پرتغالی‌ها

بود، با سوت‌های خود تمرکز آنها را از بین می‌بردند. پت نوین، بازیکن سابق تیم ملی اسکاتلند و کارشناس کنونی رادیو ورزشی بی‌بی‌سی در این باره می‌گوید: سر و صدای ورزشگاه باورنکردنی بود. به نظرم پیدا کردن نمونه مشابه آنها در جام‌های قبلی کار سختی باشد. در کنار این موارد، نوع شادی بازیکنان مراکش بعد از هر بازی هم در نوع خودش جالب است. مثلاً، سجده کردن بازیکنان در پایان هر بازی به بخش جدانشدنی این تیم تبدیل شده است. همچنین در چند بازی اخیر، هر بار یکی از بازیکنان مراکش با پرچم کشور فلسطین در شادی‌های پایان بازی شرکت می‌کند که در بازی با پرتغال، نوبت به اشرف داری رسید که این کار را انجام بدهد. شادی بعضی از بازیکنان مثل اشرف حکیمی و سوفیان بوفال با مادران شان هم از آن دست شادی‌هایی است که شاید در هیچ تیم دیگری با این شکل و شمایل دیده نشود.

مراکش؛ تیمی که تمام فاکتورها برای جذابیت یک تیم را دارد

تاریخ سازان

